

Nr 11.

Ankom till Riksdagens kansli den 27 april 1912 kl. 12 m.

*Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 11
i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl.
Maj:t angående visst tillägg i byggnadsstadgan för rikets
städer.*

I en inom Andra kammaren väckt motion, nr 172, som hänvisats *Motionen.* till behandling af dess andra tillfälliga utskott, har herr Wijk hemställt, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t införa sådant tillägg i byggnadsstadgan för rikets städer, att därigenom möjliggöres åläggande för fastighetsägare att utföra och underhålla plantering å sådan del af byggnadstomt, som icke är till bebyggande afsedd.

I afseende å den närmare motiveringen för nämnda framställning har motionären hänvisat till motionen nr 171.

Utskottet inser till fullo önskvärdheten ur såväl hygienisk som trefnads *Utskottet.* synpunkt af att planteringar i största möjliga utsträckning anordnas å de delar af tomter i stad, hvilka ej äro afsedda för bebyggande.

Den lämpligaste och närmast till hands liggande utvägen torde vara att kraftigt och praktiskt stödja den frivilliga verksamheten å området. Men det synes utskottet, som om man ej borde stanna härvid, utan ock på lagstiftningens väg söka nå det eftersträfvansvärda målet. Detta har jämväl gifvit sig uttryck i det beslut innevarande års Riksdag i anledning af väckt motion fattat att i skrifvelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta utarbета och förelägga Riksdagen förslag till ändring i lagen om stadsplan och tomtindelning den 31 augusti 1907 i syfte att möjlighet beredes för fastställande i den ordning, som gäller för fastställande af stadsplan, af bestämmelser rörande ordnande och underhål-

lande af för bebyggande icke afsedd del af tomt. Därest en sådan ändring kommer till stånd, torde densamma böra kompletteras med en bestämmelse i byggnadsstadgan för rikets städer, rörande byggnadsnämndens skyldighet att öfvervaka, att de fastställda bestämmelserna rörande ordnande och underhållande af för bebyggande icke afsedd del af tomt varda efterledda.

Emellertid gifver nu ifrågavarande motion anledning att öfverväga, huruvida ej, oberoende af den begärda ändringen af stadsplanelagen, önskemålet att erhålla planteringar å för bebyggande icke afsedd del af tomt skulle genom bestämmelser i byggnadsstadgan för rikets städer kunna främjas. Med tillämpning af 3 § i lagen om stadsplan och tomtindelning kan för närvarande i samband med fastställande af stadsplan fastställelse erhållas å bestämmelser, som från bebyggande undantaga vissa delar af byggnadskvarter. Sådana bestämmelser hafva ock, enligt hvad utskottet tror sig veta, i rätt stor utsträckning redan blifvit fastställda. Man skulle då kunna tänka sig, att byggnadsstadgan för rikets städer inrymde befogenhet åt byggnadsnämnden att efter pröfning i hvarje särskildt fall ålägga tomtägare att i större eller mindre utsträckning anordna och underhålla plantering å sådan del af tomt, hvilken genom bestämmelse i samband med stadsplans fastställande i hvarje fall undantagits från bebyggande. Att gå ännu längre och tillerkänna byggnadsnämnden befogenhet att ålägga tomtägare planteringsskyldighet jämväl å sådan tomtedel, för hvilken bestämmelse af förutnämnd art icke blifvit fastställd eller å gårdsplatser i allmänhet, torde knappast kunna anses lämpligt, och skulle säkerligen gifva riklig anledning till tvistigheter emellan byggnadsnämnden och tomtägarna.

En af Kungl. Maj:t tillsatt kommitté har den 20 mars 1909 afgifvit förslag till ny byggnadsstadga för rikets städer och har Kungl. Maj:t i anledning häraf infordrat ett flertal myndigheters yttrande öfver detta förslag. Då man sålunda kan förvänta, att inom kort en ny byggnadsstadga för rikets städer kommer att utfärdas, torde det enligt utskottets förmenande ej vara skäl att för ernående af det syftemål, som här är i fråga, ändra den nuvarande byggnadsstadgan. Men då nämnda syftemål icke blifvit beaktadt i ofvannämnda förslag till ny byggnadsstadga, torde det kunna anses lämpligt, att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhåller, att vid den omarbetning af förslaget, som, enligt hvad utskottet antager, kommer att i anledning af myndigheternas yttrande äga rum, saken må vinna beaktande.

På grund häraf får utskottet hemställa,

att Andra kammaren måtte för sin del besluta, att Riksdagen i anledning af nu förevarande motion ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att i den nya byggnadsstadga för rikets städer, som är under utarbetande, bestämmelser måtte intagas i syfte att främja önskemålet att planteringar i största möjliga utsträckning må anordnas och vidmakthållas å sådana tomtområden, som icke få bebyggas.

Stockholm den 26 april 1912.

Å utskottets vägnar:

G. F. LUNDGREN.
